

ଦୁଃଖ ଜୀବନ ଗଛର ଚର, ସ୍ମୃତି ଶାଖାପ୍ରଶାଖା: ଗୌରହର

କୁଳବେଶ୍ୱର, ୧୭୧୧(ଛମିଃ)- ସାହିତ୍ୟ
ମୋ ପାଇଁ ମନୋରଜନର ମାଧ୍ୟମ କିମ୍ବା
ବେଳା ଦୀର୍ଘ ଦୂରେ ଏହା ପାଇବିଲେ
ଦେଖିବା ଉଚିତ ମୋର ପ୍ରକଟଣା
ମୁଁ ଦିରିଛିକ ମନୀଷ ପଥରେ, ଶୁଦ୍ଧ,
ମନୋରୂପି ଓ ବୈଶାଖ ପଥରେ ଗତ
ଅନ୍ଧାର, ଦୂର୍ଦ୍ଵାର, ବିପରୀତ ଓ ଦିରାଳକର
ପଢିଯାଇ ପଡ଼େ, ଧୂମ ପ୍ରପ ବିଜ୍ଞୁ ଦୁର୍ବିଜ୍ଞାର
ଅକୁଳାଦଳଙ୍କ ଫେବା ପରି ମନୋପଥିଆ
ହେବ ରହିବ ଏ ତା'ର ଏହି ସୁମୁଖର ସାହିତ୍ୟ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରେ ପରି ଯାହାକି ହେବ। କେତେ
ସାହିତ୍ୟ ଯାକାହିନୀ ପଥରୁ ଆଜି ଲାଭତାପ
ଦିଦ୍ୟାକରନାରେ ଆଯୋଜିତ 'ଲାଭକର
ପଥିତ' କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗତାକ ଦିତିଥି
କଥାକାର କୌଣସି ତାପ ନିଜ କାହାନ ଓ
ସାହିତ୍ୟରୁ ମହିଳର ଏହା ଦିତିରେ!

ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମରକ୍ଷଣ ସ୍ଥା ଦାନ କାଳର
ପ୍ରୁଣ ଦାନ 'ସୀତାକୋର' ରୁ ଆମୁ କରି
ପ୍ରୁଣ ପ୍ରାଚେ କୁଠର ରକ୍ଷା ପାଇଛନ୍ତି
ଜାଗାଟା ଓ ଅନୁଭୂତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଲେଇ ମେ
କରିଲେ ଯେ ବାପାଙ୍କ ଅଳମିଶର ବେ,

ପ୍ରାୟକିଳ ଶିଥିକ ଧନେଶ୍ୱର ଓହ, ମାତ୍ରକୁ
ଧୂଳ ଶିଥିକ ପ୍ରଭାବର ସାଥୀ ଏ ନାହିଁଲେ
ଶିଥିକ ନିଯାଳିଛ ଦଳ ତାଙ୍କ ସହିତ
ଯାତ୍ରାର ଅର୍ଥ ପ୍ରେରଣା ବିଲେ । ଗୀର
ମନ୍ଦର ନର, ଅର୍ପିତ ବାପାରୀ ମଧ୍ୟ ଜଳ
ଫୁରାଣା ରାତ୍ରି ବେଳି ଚାରିବିଳ ଉଦ୍‌ଘାତର
ବେଳିଲା କିମ୍ବିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ମୁନାରୀ ତେଜୁ ଦଶ୍ୟା ଅପରାଧ
ଏହି ନ ପାରି ଆକୁଣଦ୍ୟା କରିବା, ଯୋଗ
ପରିବାର ଦିକ୍ଷାନା ଓ କାର କାରି କଳନା
ଓ ପ୍ରତିକାଳୀମ୍ବୁଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଗତିରେ, ଶ୍ରୀ ଲାଲକରେ
ଅର୍ଥାତ୍ କରିବିବା କିମ୍ବାକୁ ଉଚିତିରୀ
ବକାର ଦେବା ଓ ପଣ ଦାର ଆକୁଣଦ୍ୟା,
ଆକୁଣ ବାହୀନି ଜଙ୍ଗ ରଖାଇ ଦେବା ଓ
ଫେରାପ୍ର ପାରିବା ଅକ୍ଷୁଟ ରଖାଏ ଏବଂ
ମମାକରୁ ଦିକ୍ଷିତୁ ସମ୍ମାନେ କରିବିବା
ରଖେବା, ଅଳାକର, ଶରୀ, ଅମ୍ବୁଦ୍ଧା ଓ ମୃଦୁ,
ଶ୍ରୀ ଅଛି ରହାନ୍ତିର ତାଙ୍କ ମନକୁ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧିତ

କରିଲା। ଏହି ଭାବନା ମୁଁ ପରେ ଶବ୍ଦର
ତୃପ୍ତ କେବଳ କାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସମ୍ମିଳନ ଦେଖି
ମେ କରିପାଇଲେ।

ବେଳେ କିମିର କୁଣ୍ଡାର ଦକ୍ଷିଣାମୀର,
ଦିଶାଯାତ୍ର କେବଳ ପୁରୁଷୁ ମନ୍ଦିର, ମନ୍ଦିର
ଦାସ ଓ 'ମୟୁର'ର ମନ୍ଦିରକ ମୌର୍ଯ୍ୟକାଳ
ପଞ୍ଜାବରକ ମହ ଚାଙ୍ଗ ପରିବେଶ, କାନ୍ଧି

ବେଳି କରିପାଇଲେ । ଏହୁ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଲେଖନ
ଦିଗାଦରେ ଯାଇ ହି ଗଢ଼ି ତୋଳିଛି ବେଳି
ସେ ଉଚିତିପାଇଁ ଶେଷରେ ସ୍ଵା ଦାସ ମୁହାରିତ
ଏହି ଯେତି ଓ କର୍ତ୍ତା ଯାଦ କରିପାଇଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟକୁମର ଅକାର୍ତ୍ତର ତେଜିଆ
ଓପଦେସୁମନ୍ତରୀ ଆହାର ଦିକ୍ୟାଳୀ
ଦୀର୍ଘ ପାରିତ ମରନ ଏ ମରିବ କେ

ସାହିତ୍ୟ ଅଳାଦେମିର ‘ଲେଖକଙ୍କ ସହିତ’ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

ଲେଖକ ନାବେ ଗାଁବାର ଦାୟା ହେଲି
ସେ କରିପିଲେ । ମେହିପରି ନାହାରାଇ
ଥିଲା ମନ୍ଦିରାତ୍ମ ଓ ଜଳାଶୟରୁ ରଥଙ୍କ
ପୋର୍ପାଳାନରେ ସେ ନାବେ ଲେଖିବା ଆମ୍ବା
କରିପିଲେ ବେଳି କରିପିଲେ । ସେ କରିପିଲେ,
ଦୁଃଖ ଜାବନ ଗାଁବ ଦେଇ, ଦୂଷ ଯେ ଗାଁବ
ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ । ଦୂଷ ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରମାଣ
ପାଇଁ ଦେଇ ଗାଁବରୁ ସିରା ପ୍ରୟୋକଳି
ନାହାରେ ଦୂଷ ଦୁଃଖ ଓ ଉପେକ୍ଷା
ପାଇପିବାରୁ ସେ ଜାବନକୁ ଅଧିକ ଦୂଷକାରୀ
କରି ପାରିଛନ୍ତି ଓ ସାମିତ୍ୟରୁ ହାତି ପାରିଛନ୍ତି

ଶ୍ରୀନିବାସ ରାତ୍ ମୁଖ୍ୟ କାଷଣ ଦେଉଥିଲେ
ପ୍ରମାଣ କହି ସାତମାହୁ ମହାପାତ୍ର, ରମାରୁତ୍ତ
ରୟ, ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଶତପଥୀ, ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବିଶେଷ
ପାତ୍ର, ଅମରକ୍ଷେତ୍ର ପଞ୍ଚମୀକ, ଆଦିକନ ମାନ୍ୟ,
ଧଳେଶ୍ଵର ସମ୍ମୁଖ, ଅର୍ଜୀନ ନାୟକ, ମହାନ୍ତିର
ପ୍ରତାପ, ଦୂରତ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଓ ଯୋଗବାନୀ
ନାୟକ ପ୍ରମାଣ ପଢାଇଛି ମିଳେ। ଶେଷରେ
ତୁ ଦାମ ପାଠକମାଳଙ୍କ କହି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଇ
ରଖିଥିଲେ। ଅବାଦମିଳ ଅନ୍ତିମ ଉପଦେଶ୍ୱା
ମନ୍ତ୍ରକାର ମହମା ପ୍ରସେତର ବିଜୟ ବୃକ୍ଷର
ଜୀବିତୀ ଧରିବାର ଦେଉଥିଲେ।